Sjömansflickan.

Das Schiffermädchen.

J. L. Runeberg.

Op. 19. № 1.

Allegro moderato un poco agitato.
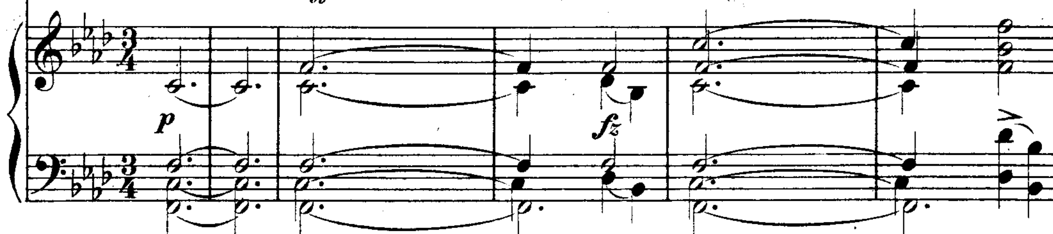
Sang.

Vin-den blå-ser opp i hast Se-gel fyl-la stång och mast
Du, som far der, ä-ger du nå-gon blick för mig än-nu?
Sturm er-hebt sich sonder Rast, Se-gel schwellen an dem Mast,
Schiffmann du, mein einzig Glück, sa-ge, sucht mich noch dein Blick?

55.

Piano.

p *fz*

Skep-pet styr till fjer-ran länder, Gud vet, när det å-ter-vän-der!
O jag såg dig än, kan-hända om min gråt blott to-ge än-da.
Schiff, du fliegst nach fer-nen Meeren, Gott, wird es auch wie-der keh-ren?
dich zu sehn noch könnt' ich wähnen, wär' mein Aug' nicht vol-ler Thränen!

Vo-re jag hvad få-geln är, vin-gad såsom ma-sen der. följ-de jag dig
Ach, wär' ich ein Vo-gel klein, wie die Mö-ve möcht' ich sein, folg-te dir vom

dol.

1567

glad på fär - den till den o - be-kan - ta verl - den, kom be - stän - digt dit du kom,
Heimathstran - de, in die un - be - kannten Lan - de, folg - te dir von Ort zu Ort.

vän - de när du vände om. spel - te med min lät - ta vin - ge och din blick i flykten
dich umkreisend fort und fort, o wie süss mit Lust und Bangen dei - ne Bli - cke auf - zu -

più agitato

cresc.

p

fin - ge. Men den ar - ma flickans lott är att fläk - ta af - sked blott, med en
fan - gen. Doch des ar - men Mädchens Loos, ist: zu we - hen Abschied bloss mit be -

cresc.

p dol.

tår - full duk i han - den ving - lös, lem - nad qvar på stran - den.
thräntem Tuch vom Strande, flü - gel - los al - lein am Stran - de.

pp

dim.

Långt i-från att föl-ja få måste jag till-ba-ka gå
Ach, ich darf nicht mit hinaus, nein, ich muss zu-rück nach Haus

p f

In-nan qväl-len komma hun-nit, in-nan seg-let än för-svun-nit;
frü-her als des A-bends Stunden, eh' das Se-gel noch ver-schwunden

mf

cresc.

Mås-te ja-ga ur mitt bröst sak-na-den som är min tröst, tor-ka väl från
muss ver-ja-gen aus der Brust, sü-sser Sehnsucht Trost und Lust, trocknen Thränen,

p

p

kinden tå-ren att min mor ej märker spå-ren.
die da rol-len Mutter sonst ja wür-de grol-len.

f p p

pp sempre pp

Ynglingen.
Der Jüngling.

J. L. Runeberg.

Op. 19. № 2.

56.

Allegro moderato.

Sång.

Piano.

p dol.

Vind, som mig sme-ker och lem-nar. säg hvart din ko-sa du äm-nar. skyn-dan-de, flyk-tig och snar. säg mig, hvar ham-nar du, hvar? hvar?

Wind, der die Wang' du mir küh-lest, sag' mir, wo-hin du nun zie-lest? ei-lest und flie-hest ja so, sag' mir, wo lan-dest du wo? wo?

p pp p pp

Böl - - ja, som gun - gar min jul - -
Wel - - le, willst wei - ter du rol - -

p dol.

le, sku - le jag föl - ja dig, skul - - le
len? soll - te ich fol - gen dir, sol - - len

cresc.

å - ror-na ly - da ditt drag, sva - ra!
Herz und Ge-dan - ken mit dir? Ant - wort!

cresc. f p

hvar ham - na - de jag? sva - ra!
was wür - de aus mir? Ant - wort!

p rit.

Tan - kar, o - ta - li-ga tan - - kar! sä - gen, hvar
Dunk - le, un - zähl'-ge Ge-dan - -ken! sagt mir's, wo

a tempo
p dol.
Ped.

kas-ten I an - - kar? Barn af en äd - la-re verld,
en - det mein Schwan - ken? sag' mir's. du ew'-ges Ge - fühl,

cresc.

ges der ett mål för er färd.
giebt es ein hö - he-res Ziel.

p cresc.
sf

poco riten.
ges der ett mal för er färd?
giebt es ein hö-he-res Ziel?

p col canto
riten. e dim.
Ped. * Ped. * Ped. *

Modren vid vaggan.

Die Mutter an der Wiege.

F. M. Franzén.

Andantino quasi Allegretto. Op. 19. № 3.

Sång.

57.

Piano.

p dol.

Ped. ✽ Ped. ✽ sempre Ped.

Vyss, vyss! Mam-ma sjun - ger och bar - net lyss. vyss, vyss!
Vyss, vyss! Bar-net tyst - nar vid mam - mas kyss. vyss, vyss!
Schlaf ein! Mut-ter singt dem Säug - ling klein, schlaf ein!
Schlaf ein! un - ter Küs - sen da schläft sichs fein, schlaf ein!

p dol.

Per - lan lig - ger i blom - mans barm bar - net hvi - lar på
Blom - man slu - ter sin knopp i - gen bar - net gör så med
Blüm - chen sit - zet im Kelch so warm, Kind - lein ru - het auf
Blüm - chen schliesst sich so still zur Ruh, Kind - lein ma - chet die

p

mam - mas arm. Ak - - ta lil - la är - - - la!
ö - - go - nen. Tit - - tar skäl - men å - - - ter?
Mut - ters Arm. Vög - - lein, lass dein Na - - - schen!
Au - gen zu. Wagt der Schelm schon wie - - - der

sempre **p**
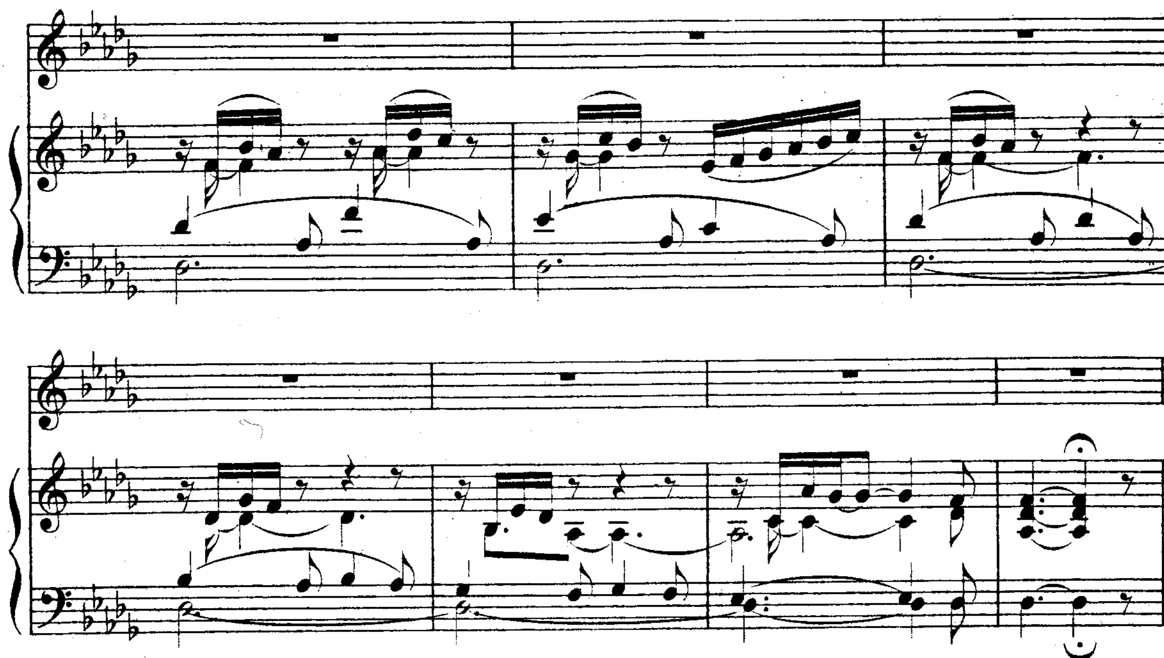
Spill ej blom - mans per - - - la, stil - - la katt och
Snäll som dock ej grå - - - ter! Li - - ten vill i
darfst die Blu - me nicht ha - - - schen! still du Katz' und
öff - - net er die Li - - - der? in die Wieg' der

tyst du hund, bar - - net sof - - va vill en stund,
vag - - gan ner mam - ma der på ho - - nom ser,
still du Hund, Kind - lein schläft so süss zur Stund.
Klei - - ne will, Ma - ma sitz' da - ne - - ben still,

bar - net sof - va vill en stund.
mam - ma der på ho - nom ser.
Kind - lein schläft so süss zur Stund.
Ma - ma sitz' da - ne - - ben still.

cantando

dim.

Vyss, vyss!
Mamma sjunger och barnet lyss,
Fågeln ligger så trygg i bo.
Liten får i sin vagga ro.
Bryr sig ej om påfven
Eller kejsar-hofven
Under mammas hand och sång
Går hans verld sin tysta gång.

Vyss, vyss!
Sakta, barnet har somnat nyss!
Ack hvad sofver der, än i knopp?
Blinda lustar, bedragna hopp
Göms en mask der redan.
Som der herskar sedan,
Fläckar blomman, frukten stör
Sorg af all min glädje gör?

Vyss, vyss!
Barnet sofver och mamma lyss
Ingen skall dig förderfva här
Moderhjertat är dig så när.
Snart får fågeln vingar
Fjerran från mig svingar,
Vet jag, hvart han flyger ut
Hvar han hamna skall tillslut?

Vyss; vyss!
Sof och vakna vid mammas kyss.
Sorglös sofve din oskuld än.
Moderögat är öfver den.
Engång när du vaknar
Och dess omsorg saknar
Blicka då med tro och hopp
Mot ett faderöga opp!

Schlaf ein!
Mutter singet dem Bübchen klein.
Vöglein sitzt in dem Neste gut,
Kindlein sanft in der Wiege ruht.
Kaiser, Papst und König
Gilt ihm schrecklich wenig.
Unter Mutters Hand und Sang,
Geht die Welt ihm ihren Gang.

Schlaf ein!
Leise, Kindlein schon schlummert ein,
Ach, was schläft in der Knospe da?
Sind ihm Lüste und Täuschung nah?
Lauert schon die Lüge,
Dass sie herrsch' und trüge?
Knickt die Blum', die Frucht verdirbt?
Sorge naht und Freude stirbt?

Schlaf ein!
Mutter soll dir Beschützer sein.
Niemand soll dich verderben hier,
Mutterherz ja wird bleiben dir,
Vöglein bald hat Flügel;
Fliegt über Thal und Hügel.
Weiss ich denn, wohin es fliegt?
Wo sein Ziel und Hafen liegt?

Schlaf ein!
Schlaf und wache, mein Püppchen klein,
Sorglos schlaf' deine Unschuld noch,
Mutterauge ja wachet doch.
Suchst du's einst vergebens
In dem Kampf des Lebens,
Fühle dann des Glaubens Macht,
Dass ein Vaterauge wacht!

Förställningen.

Die Verstellung.

J. L. Runeberg.

Op. 19. Nº 4.

Scherzoso.

Sång.

58.

Piano.

f

p

Al - la kän-na fröjd och smär - ta, Fast ej al - la
Yng - ling äl - ska, brinn och lå - ga, Och med köld skall
Al - le ken-nen Freud' und Schmerzen, doch nicht al - le
Jüng - ling lie - be, lass dir's sa - gen, Lohn wird nicht dein

det för - kla - ra: Hvar - je flic - ka har ett hjer - ta,
du be - lö - nas, Men ett lik - nöjdt steg blott vå - ga
sie ver - ste - hen, je - des Mäd - chen fühlt's im Her - zen,
Lie - ben krö - nen: willst du dann ein Schritt - chen wa - gen,

Fast hon låt-sar u-tan va - - ra. För de nö - jen.
Och ditt qval skall bli din skö - - nas; Och dess få - fängt
a - ber nie-mand darf es se - - hen. Wenn die Göt - ter
wird die Qual gleich dei-ner Schö - - nen. Sie wird blu - ten,

quasi parlando

Gu-dar skic-ka. Kan sig in-gen död-lig ak-ta; Kys-sar äl-skar
dol-da smär-ta Skall i min. i röst för-kla-ra: "Hvar-je flic-ka
Gu-tes ge-ben, warum sollt' man dann verschmachten? Küs-se liebt ein
still im Schmerze, sie wird la-chen statt zu wei-nen, je-des Mäd-chen

ritard.

hvar-je flic-ka, Fast hon låt-sar dem för-ak - - - ta.
har ett hjer-ta. Fast hon låt-sar u-tan va - - - ra."
Mädchen e - ben, scheint sie auch sie zu ver-ach - - - ten.
hat ein Her-ze, a - ber sie will herz-los schei - - nen.

a tempo

f *ritard.* *f* *p.*

Fordra tusen kyssar, alla
Skall med hyckladt tvång hon unna;
Fordra ingen— och den kalla
Skall ej en försaka kunna;

Skall ur tårar ofta blicka,
Skall i suckar hviska sakta:
"Kyssar älskar hvarje flicka,
Fast hon låtsar dem förakta."

Fordre tausend Küsse, alle
Weiss sie heuchelnd abzuschlagen,
Schweig', und dass sie dir gefalle,
Wird nicht einen sie versagen.

Voller Thränen ist ihr Leben,
Reich an Seufzern stilles Schmachten,
Küssen will ein Mädchen eben,
Scheint sie es auch zu verachten.